

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **F. G.**, zast. JUDr. Milenou Arnoštovou, advokátkou, se sídlem Lucemburská 5, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2005, č. j. 28 Az 50/2005 – 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně advokátce JUDr. Mileně Arnoštové **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce po právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 5. 2005, č. j. OAM-6502/VL-11-K04-2003. Rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona. V kasační stížnosti zpochybnila žalobkyně posouzení podmínek humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona č. 325/1999 Sb., přípustné důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. však neuvedla. Závěrem navrhla, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu projednání. Žalobkyně zároveň požádala o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 26. 1. 2006 ustanovil Krajský soud v Hradci Králové žalobkyni zástupkyni pro řízení o kasační stížnosti – advokátkou JUDr. Milenu Arnoštovou. Zároveň byla žalobkyně vyzvána, aby prostřednictvím ustanovené zástupkyně doplnila důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 s. ř. s. K tomu jí byla poskytnuta zákonná lhůta jednoho měsíce a usnesení obsahovalo též poučení o následcích nesplnění výzvy.

Podáním ze dne 12. 7. 2006 ustanovená zástupkyně soudu sdělila, že pokus o navázání komunikace s žalobkyní byl neúspěšný a ani v dodatečně poskytnuté lhůtě ji žalobkyně sama nekontaktovala a neodpověděla na její původní dopis vyzývající ke spolupráci. V situaci, kdy neobdržela žádný pokyn žalobkyně a kdy z listin, jež jí byly soudem zaslány, ani z napadeného rozhodnutí, ani z kasační stížnosti podané samotnou žalobkyní nevyplývá nic, s čím by se krajský soud již ve svém rozhodnutí nevypořádal, musí konstatovat, že není možné bez porady s klientkou její kasační stížnost nahradit novou, případně kasační stížnost doplnit. Důvody kasační stížnosti uplatněné žalobkyní proto pouze navrhuje podřadit ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a vřízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost žalobkyně trpí závažnou vadou, která brání jejímu věcnému projednání. Touto vadou je nedostatek tvrzených důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Ustanovená zástupkyně žalobkyně ve svém podání sice uvedla, že žalobkyní uváděné důvody formálně podřazuje pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., z kasační stížnosti žalobkyně však nelze zjistit, v čem konkrétně je naplnění tohoto zákonného důvodu spatřováno. Nejvyšší správní soud tak nemá určeny meze své přezkumné činnosti ve smyslu ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s. Kasační stížnost žalobkyně proto podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ustanovení § 120 s. ř. s. odmítl. Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb. ve znění zákona č. 350/2005 Sb. podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věcech azylu má odkladný účinek, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti žalobkyně o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti ve smyslu ust. § 107 s. ř. s.

Kasační stížnost byla odmítnuta. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Mileně Arnoštové pak přiznal odměnu za dva hlavní úkony právní služby a 1000 Kč (§ 9 odst. 3 písm. s/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.) k nimž náleží 2x režijní paušál a 75 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky) celkově tedy 2150 Kč. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. října 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

